

Είστε συγγραφέας και δίνετε ένα διαφορετικό τέλος στην ιστορία

Η Ηρώ και ο Βαγγέλης έφτασαν στο δέντρο. Ήταν πολύ αγχωμένοι, όμως, δεν θα άφηναν το άγχος τους να τους καταβάλει. Ξεκίνησαν να σκαρφαλώνουν με πολλή δυσκολία. Ξαφνικά ξεκίνησε να βρέχει. Ο Βαγγέλης φοβήθηκε και έπεσε από το δέντρο. Η Ηρώ κοίταξε για μερικά δευτερόλεπτα κάτω, αλλά ο Βαγγέλης ήταν άφαντος. Τι να είχε συμβεί; Αναρωτιόταν. Είναι καλά ο Βαγγέλης; Η Ηρώ πήρε αγκαλιά το κλαδί που είχε σκαρφαλώσει και μίλησε στο δέντρο. «Πες μου, δέντρο, έχεις το φάρμακο για όλες τις αρρώστιες;» Το μόνο που άκουσε η Ηρώ ήταν μια φωνή. «Ηρώωω, όλα θα πάνε καλά. Ηρώωω να προσέχεις», έλεγε η φωνή. Η Ηρώ ήταν σίγουρη ότι αυτή ήταν η γιαγιά της, η Μελίτη. Ακόμη κι αν δεν την είχε ακούσει ποτέ της, ήταν σίγουρη ότι ήταν αυτή. Φυσούσε πολύ και η βροχή δυνάμωνε συνεχώς. Ωστόσο, η Ηρώ ήθελε το φάρμακο για να σώσει τον μπαμπά της.

Η Λήδα και ο παππούς της έτρεχαν όσο πιο γρήγορα μπορούσαν πάνω στην Αστραπή. Η Λήδα έκλαιγε, αλλά δεν μπορούσε να ξεχωρίσει τα δάκρυά της από τις σταγόνες που έπεφταν στα μάτια της. Η Αστραπή σταμάτησε. Η Λήδα κατάλαβε ότι δεν μπορούσαν να προχωρήσουν. Ακριβώς μπροστά τους υπήρχε η λίμνη και στην άλλη πλευρά βρισκόταν η Ηρώ πάνω σε ένα κλαδί.

Η Ηρώ είχε φοβηθεί. Όταν, όμως, αντίκρισε την Λήδα, ηρέμησε. Χαλάρωσε και τα χέρια της γλίστρησαν και ξεκίνησε να πέφτει. Το ανίκητο παπούτσι έφυγε από το πόδι της και έμεινε πάνω στο δέντρο. Λίγο πριν μαυρίσουν όλα άκουσε τη Λήδα να τη φωνάζει. «Ηρώωωωωωω», ήταν ο τελευταίος ήχος που άκουσε εκείνη τη μέρα. Το μόνο που ακουγόταν ήταν ο ήχος της βροχής και ο αέρας που χτυπούσε τα δέντρα. Η καμπάνα που τύφλωσε τη Χαρούλα ξεκίνησε να χτυπάει. Ξαφνικά μια φωνή ακούστηκε: «Κορίτσια, πρέπει να ζήσετε τη ζωή σας και να μην αφήσετε καμία περιπέτεια να σας τη χαλάσει. Όλα θα τα μάθετε με τον καιρό. Εσείς, όμως, πρέπει να ζήσετε το σήμερα». Η Λήδα ήταν βέβαιη πως ήταν η φωνή της γιαγιάς Μελίτης αυτή που ακούστηκε. Τότε, λιποθύμησε και λίγο πριν κλείσει τα μάτια της άκουσε τον παππού να ζητάει συγγνώμη.

Ένας μήνας είχε περάσει. Η Λήδα και η Ηρώ είχαν επιστρέψει στο σπίτι τους. Η Ηρώ είχε σπάσει το πόδι της από την πτώση και η Λήδα τη φρόντιζε κάθε μέρα. Η μαμά τους τηλεφώνουσε καθημερινά στη Βιργινία και στον παππού τους. Η Όλγα ζήλευε τα κορίτσια που είχαν περάσει μια περιπέτεια και εκείνες έκαναν πολλές παρέες στο σχολείο, όταν διηγήθηκαν την περιπέτεια στην τάξη. Η μαμά τους, ανακοίνωσε ότι είχε μια έκπληξη. Άνοιξε την πόρτα και ο μπαμπάς τους μπήκε στο σπίτι τρέχοντας και τις αγκάλιασε. Είχε γίνει μια χαρά και επέστρεψε από το νοσοκομείο πιο υγιής από ποτέ. Ο μπαμπάς και τα κορίτσια έδωσαν μία υπόσχεση τότε. Οτιδήποτε και να συμβεί στη ζωή τους πρέπει πάντα να κυνηγούν τη χαρά!